

KONVENCIJA O GRAĐANSKOPRAVNIM VIDOVIMA MEĐUNARODNE OTMICE DJECE¹

Države potpisnice ove Konvencije,

čvrsto uvjerenе da su interesi djece u pitanjima skrbi o njima od iznimne važnosti,

želeći ih zaštititi na međunarodnoj razini od štetnih posljedica protupravnog odvođenja ili zadržavanja i utvrditi postupke koji osiguravaju brzi povratak djece u njihovo uobičajeno boravište, kao i osigurati zaštitu prava na kontakte s djetetom,

odlučile su u tom smislu sklopiti Konvenciju i sporazumjele su se o sljedećem:

POGLAVLJE I. PODRUČJE PRIMJENE KONVENCIJE

Članak 1.

Ciljevi ove Konvencije su:

- a) osigurati što brži povratak djece protupravno odvedene ili zadržane u nekoj državi ugovornici; i
- b) osigurati da se pravo na skrb o djetetu i pravo na kontakte prema pravu jedne države ugovornice dosljedno poštuju u ostalim državama ugovornicama.

Članak 2.

Države ugovornice poduzimaju sve odgovarajuće mjere da na svojem državnom području osiguraju ostvarivanje ciljeva Konvencije. U tu svrhu primjenjuju će najbrže moguće postupke.

Članak 3.

Odvođenje ili zadržavanje djeteta smatra se protupravnim:

- a) ako predstavlja povredu prava na skrb koje je osobi, ustanovi ili nekom drugom tijelu, zajednički ili pojedinačno, dodijeljeno na temelju prava države u kojoj je dijete imalo uobičajeno boravište neposredno prije odvođenja ili zadržavanja; i
- b) ako se u vrijeme odvođenja ili zadržavanja to pravo uistinu i ostvarivalo zajednički ili pojedinačno, ili bi se bilo ostvarivalo da nije došlo do odvođenja ili zadržavanja.

Pravo na skrb u gore navedenoj točki a) može se posebice steći na temelju zakona ili na temelju sudske ili upravne odluke, odnosno na temelju sporazuma koji prema pravu te države ima pravni učinak.

---

¹ Tekst Konvencije o građanskopravnim vidovima međunarodne otmice djece, u izvorniku na engleskom jeziku i u prijevodu na hrvatski jezik, objavljen je u Narodnim novinama – Međunarodni ugovori br. 8/2018 od 12. prosinca 2018. godine

Članak 4.

Konvencija se primjenjuje na dijete koje je imalo uobičajeno boravište u državi ugovornici neposredno prije povrede prava na skrb ili prava na kontakte. Konvencija se prestaje primjenjivati kada dijete navrší 16 godina.

Članak 5.

Za potrebe ove Konvencije:

- a) »pravo na skrb« uključuje pravo koja se odnosi na skrb o djetetu kao osobi, a posebice pravo na određivanje mjesta boravka djeteta;
- b) »pravo na kontakte« uključuje pravo da se dijete na određeno vrijeme odvede na mjesto različito od njegova uobičajenog boravišta.

POGLAVLJE II. SREDIŠNJE TIJELO

Članak 6.

Država ugovornica određuje središnje tijelo koje će izvršavati obveze koje Konvencija predviđa za takva tijela.

Savezne države, države s više od jednog pravnog sustava ili države koje imaju autonomne teritorijalne jedinice mogu imenovati više od jednoga središnjeg tijela i odrediti teritorijalnu nadležnost tih tijela. Ako je država imenovala više od jednoga središnjeg tijela, ona određuje središnje tijelo kojem se mogu dostavljati zahtjevi koje će ono proslijediti odgovarajućem središnjem tijelu u toj državi.

Članak 7.

Središnja tijela međusobno surađuju i unapređuju suradnju među nadležnim tijelima u državama ugovornicama kako bi se osigurao što brži povratak djeteta i postigli ostali ciljevi ove Konvencije.

Posebice, središnja tijela, neposredno ili posredstvom drugih poduzimaju sve odgovarajuće mjere za:

- a) otkrivanje mjesta gdje se nalazi dijete koje je protupravno odvedeno ili zadržano;
- b) sprečavanje daljnjih opasnosti za dijete ili predrasuda u odnosu na jednu od zainteresiranih strana, poduzimanjem ili predlaganjem poduzimanja privremenih mjera;
- c) osiguranje dobrovoljnog vraćanja djeteta ili lakše postizanje sporazumnog rješenja;
- d) razmjenu, prema potrebi, informacija u vezi sa socijalnim okruženjem djeteta;
- e) pružanje općih informacija o važećem pravu u njihovoj državi u vezi s primjenom Konvencije;

f) pokretanje ili olakšavanje pokretanja sudskog ili upravnog postupka radi osiguranja povratka djeteta i, ovisno o slučaju, poduzimanja mjera radi organiziranja ili osiguravanja učinkovitog ostvarivanja prava na kontakte.

g) pružanje ili, ovisno o slučaju, olakšavanje dobivanja pravne pomoći i savjeta, uključujući i sudjelovanje branitelja i pravnih savjetnika;

h) osiguranje onih upravnih mjera koje su potrebne i prikladne za siguran povratak djeteta;

i) osiguravanje uzajamne razmjene informacija o funkcioniranju Konvencije i, koliko je to moguće, otklanjanja svih prepreka do kojih može doći u njezinoj primjeni.

POGLAVLJE III. POVRATAK DJETETA

Članak 8.

Osoba, ustanova ili drugo tijelo koje tvrdi da je odvođenjem ili zadržavanjem djeteta povrijeđeno pravo na skrb može se za pomoć u osiguranju povratka djeteta obratiti središnjem tijelu države u kojoj dijete ima uobičajeno boravište ili središnjem tijelu neke druge države ugovornice.

Takav zahtjev sadržava:

a) podatke o identitetu podnositelja zahtjeva, djeteta i osobe za koju se tvrdi da je odvela ili zadržala dijete;

b) datum rođenja djeteta, ako je to moguće;

c) činjenice na kojima podnositelj temelji svoj zahtjev za povratak djeteta;

d) sve raspoložive informacije u vezi s mjestom na kojem se dijete nalazi i identitetom osobe za koju se pretpostavlja da je s njom dijete.

Zahtjev se može dopuniti ili mu se može priložiti:

e) ovjereni primjerak bilo koje za predmet važne odluke ili sporazuma;

f) potvrda ili izjava dana pod prisegom o važećem pravu te države, koju je izdalo središnje tijelo ili drugo nadležno tijelo države u kojoj dijete ima uobičajeno boravište ili druga za to kvalificirana osoba;

g) bilo koja druga važna isprava.

Članak 9.

Ako središnje tijelo koje primi zahtjev iz članka 8. ima razloga vjerovati da se dijete nalazi u drugoj državi ugovornici, izravno i bez odgode dostavlja zahtjev središnjem tijelu te države ugovornice i o tome obavještava središnje tijelo koje je uputilo zahtjev ili, ovisno o slučaju, podnositelja zahtjeva.

Članak 10.

Središnje tijelo države u kojoj se nalazi dijete poduzima ili određuje da se poduzmu sve odgovarajuće mjere radi osiguranja dobrovoljnog povratka djeteta.

Članak 11.

Sudska ili upravna tijela države ugovornice žurno provode postupak za povratak djece.

Ako nadležna sudska ili upravna tijela ne donesu odluku u roku od šest tjedana od dana pokretanja postupka, podnositelj zahtjeva ili središnje tijelo države kojoj je podnesen zahtjev, na vlastitu inicijativu ili na zahtjev središnjeg tijela države koja upućuje zahtjev, ima pravo tražiti obrazloženje razloga kašnjenja. Ako središnje tijelo države kojoj je podnesen zahtjev dobije odgovor, to središnje tijelo dostavlja odgovor središnjem tijelu države koja je uputila zahtjev ili, ovisno o slučaju, podnositelju zahtjeva.

Članak 12.

Ako je dijete protupravno odvedeno ili zadržano u smislu članka 3., a na dan početka postupka pred sudskim ili upravnim tijelom države ugovornice u kojoj se dijete nalazi proteklo je manje od jedne godine od dana protupravnog odvođenja ili zadržavanja, dotično nadležno tijelo određuje žurno povratak djeteta.

Čak i ako je postupak pokrenut nakon proteka roka od jedne godine spomenutog u prethodnom stavku, sudsko ili upravno tijelo također određuje povratak djeteta ako se ne dokaže da se dijete prilagodilo novoj sredini.

Sudsko ili upravno tijelo u državi primateljici zahtjeva može obustaviti postupak ili odbaciti zahtjev za povratak djeteta ako ima razloga vjerovati da je dijete odvedeno u drugu državu.

Članak 13.

Neovisno o odredbama prethodnog članka, sudsko ili upravno tijelo države kojoj je zahtjev upućen nije dužno odrediti povratak djeteta ako osoba, institucija ili drugo tijelo koje se protivi njegovu povratku dokaže da:

a) osoba, ustanova ili drugo tijelo koje se brine o osobi djeteta nije uistinu ostvarivalo pravo na skrb u vrijeme odvođenja ili zadržavanja ili da se već složilo s odvođenjem ili zadržavanjem ili je naknadno pristalo na odvođenje ili zadržavanje;

b) postoji ozbiljna opasnost da bi povratak izložio dijete fizičkoj opasnosti ili psihičkoj traumi ili na drugi način doveo dijete u nepodnošljiv položaj.

Sudsko ili upravno tijelo može, također, odbiti odrediti povratak djeteta ako utvrdi da se dijete protivi povratku, a da je navršilo one godine i stupanj zrelosti kada je prikladno uzeti u obzir njegovo mišljenje.

Pri razmatranju okolnosti spomenutih u ovom članku, sudska ili upravna tijela uzimaju u obzir podatke koji se odnose na socijalno okruženje djeteta dobivene od središnjeg tijela ili nekog drugog nadležnog tijela države djetetova uobičajenog boravišta.

Članak 14.

Pri utvrđivanju je li došlo do protupravnog odvođenja ili zadržavanja u smislu članka 3. sudska ili upravna tijela države kojoj je podnesen zahtjev mogu izravno primijeniti pravo i sudske ili upravne odluke, bez obzira na to jesu li službeno priznate ili ne u državi djetetovog uobičajenog boravišta, bez potrebe provođenja posebnih postupaka za dokazivanje tog prava ili za priznavanje stranih odluka koji bi se inače primjenjivali.

Članak 15.

Sudska ili upravna tijela države ugovornice mogu, prije nego što odrede povratak djeteta, tražiti od podnositelja zahtjeva pribavljanje od tijela države u kojoj je uobičajeno boravište djeteta odluke ili drugih dokaza da je odvođenje ili zadržavanje djeteta bilo protupravno u smislu članka 3. Konvencije, ako se takva odluka ili dokazi mogu dobiti u toj državi. Središnja tijela država ugovornica, u mjeri u kojoj je to moguće, pomažu podnositeljima zahtjeva da pribave takvu odluku ili uvjerenje.

Članak 16.

Nakon što su primila obavijest o protupravnom odvođenju ili zadržavanju djeteta u smislu članka 3., sudska ili upravna tijela države ugovornice u koju je dijete odvedeno ili u kojoj je zadržano ne mogu donositi meritornu odluku o pravu na skrb o djetetu sve dok se ne utvrdi da se dijete ne vraća na temelju ove Konvencije ili ako u razumnom roku nakon primitka obavijesti nije podnesen zahtjev na temelju ove Konvencije.

Članak 17.

Sama činjenica da je odluka koja se odnosi na skrb o djetetu donesena ili da je podobna za priznanje u državi primateljici zahtjeva ne može biti osnova za odbijanje povratka djeteta na temelju ove Konvencije, ali sudska ili upravna tijela države kojoj je podnesen zahtjev mogu pri primjeni ove Konvencije uzeti u obzir razloge za donošenje te odluke.

Članak 18.

Odredbе ovog poglavlja ne ograničavaju ovlast sudskog ili upravnog tijela da u bilo koje vrijeme odredi povratak djeteta.

Članak 19.

Odluka o povratku djeteta donesena na temelju ove Konvencije ne smatra se meritornom odlukom o bilo kojem pitanju u vezi s pravom na skrb o djetetu.

Članak 20.

Povratak djeteta na temelju odredaba članka 12. može se odbiti ako bi to bilo protivno temeljnim načelima zaštite ljudskih prava i temeljnih sloboda države kojoj je zahtjev podnesen.

POGLAVLJE IV. PRAVO NA KONTAKTE

Članak 21.

Zahtjev za poduzimanje mjera radi organiziranja ili osiguranja učinkovitog ostvarivanja prava na kontakte može se podnijeti središnjim tijelima država ugovornica na isti način kao i zahtjev za povratak djeteta.

Središnja tijela moraju poštovati obveze o suradnji kako su utvrđene u članku 7. radi unapređenja nesmetanog uživanja prava na kontakte i ispunjavanja svih uvjeta o kojima može ovisiti ostvarivanje tih prava. Središnja tijela poduzimaju mjere za otklanjanje, koliko je to moguće, svih prepreka u ostvarivanju tih prava.

Središnja tijela, neposredno ili posredstvom drugih, mogu inicirati ili pomoći pri pokretanju postupka radi organiziranja ili zaštite ovih prava i osiguranja poštivanja uvjeta o kojima bi ostvarivanje tih prava moglo ovisiti.

POGLAVLJE V. OPĆE ODREDBE

Članak 22.

Nikakvo osiguranje, jamstvo ili polog, bez obzira na naziv, neće se zahtijevati za pokrivanje troškova i izdataka u sudskim ili upravnim postupcima koji su obuhvaćeni ovom Konvencijom.

Članak 23.

U vezi s primjenom ove Konvencije neće se zahtijevati nikakva legalizacija ni slična formalnost.

Članak 24.

Svi zahtjevi, prepiska ili druge isprave koje se šalju središnjem tijelu države kojoj se podnosi zahtjev moraju biti na izvornom jeziku s priloženim prijevodom na službeni jezik ili jedan od službenih jezika te države ili, kada to nije moguće, s prijevodom na francuski ili engleski jezik.

Međutim država ugovornica može se, izražavajući rezervu u skladu s člankom 42., usprotiviti upotrebi francuskog ili engleskog jezika, ali ne i jednoga i drugoga jezika, u svim zahtjevima, prepisci ili drugim ispravama koje se šalju njezinom središnjem tijelu.

Članak 25.

Državljeni država ugovornica i osobe s uobičajenim boravištem u tim državama imaju pravo na pravnu pomoć i savjetodavne usluge u pitanjima koja se odnose na primjenu ove Konvencije u svakoj drugoj državi ugovornici pod istim uvjetima kao da su državljani te države i u njoj imaju svoje uobičajeno boravište.

Članak 26.

Svako središnje tijelo snosi svoje troškove u svezi s primjenom ove Konvencije.

Na zahtjeve koji se podnose na temelju ove Konvencije središnje tijelo i druge javne službe država ugovornica ne nameću nikakve pristojbe. Osobito ne traže od podnositelja zahtjeva nikakve naknade za troškove i izdatke postupka ni, gdje je to primjenjivo, za troškove koji nastaju zbog sudjelovanja punomoćnika ili savjetnika. Međutim, mogu tražiti podmirenje troškova koji su nastali ili će nastati u provođenju povratka djeteta.

Ipak država ugovornica može, stavljanjem rezerve u skladu s člankom 42., izjaviti da se ne obvezuje preuzeti troškove iz prethodnog stavka koji proizlaze iz sudjelovanja punomoćnika ili savjetnika ili iz sudskog postupka, osim u slučaju kad se ti troškovi pokrivaju na temelju njezina sustava pravne pomoći i savjetodavnih usluga.

Sudska ili upravna tijela mogu, prema potrebi, odlukom o povratku djeteta ili o pravu na kontakte temeljem ove Konvencije, osobi koja je odvela ili zadržala dijete, ili koja je spriječila ostvarivanje prava na kontakte, odrediti plaćanje nužnih troškova koje je imao podnositelj zahtjeva ili neka druga osoba u njegovo ime, uključujući putne troškove, sve troškove nastale u vezi s utvrđivanjem mjesta na kojem se nalazi dijete, troškove zastupanja podnositelja zahtjeva i troškove povratka djeteta.

Članak 27.

Kada je očito da uvjeti iz ove Konvencije nisu ispunjeni ili da zahtjev nije utemeljen, središnje tijelo nije dužno prihvatiti zahtjev. U tom slučaju središnje tijelo odmah o svojim razlozima obavještava podnositelja zahtjeva ili, ovisno o slučaju, središnje tijelo putem kojeg je zahtjev podnesen.

Članak 28.

Središnje tijelo može tražiti da se zahtjevu priloži pisano ovlaštenje da ono može postupati u ime podnositelja zahtjeva ili mu imenovati predstavnika za postupanje.

Članak 29.

Ova Konvencija ne sprječava osobu, ustanovu ili tijelo koje tvrdi da je došlo do povrede prava na skrb o djetetu ili na kontakte u smislu članka 3. ili članka 21. da se izravno obrati sudskim ili upravnim tijelima države ugovornice, bez obzira na to je li to predviđeno odredbama ove Konvencije ili nije.

Članak 30.

Svaki zahtjev koji je u skladu s ovom Konvencijom upućen središnjim tijelima ili izravno sudskim ili upravnim tijelima države ugovornice, kao i isprave ili obavijesti koje su mu priložene ili koje pribavi središnje tijelo, prihvaćaju se pred sudovima ili upravnim tijelima država ugovornica.

Članak 31.

U odnosu na državu koja u vezi s pitanjima skrbi o djeci ima dva ili više pravnih sustava, koji se primjenjuju u različitim teritorijalnim jedinicama:

- a) svako upućivanje na uobičajeno boravište u toj državi smatra se upućivanjem na uobičajeno boravište u teritorijalnoj jedinici te države;
- b) svako upućivanje na pravo države uobičajenog boravišta smatra se upućivanjem na pravo teritorijalne jedinice te države u kojoj dijete ima svoje uobičajeno boravište.

Članak 32.

U odnosu na državu koja u pitanjima skrbi o djeci ima dva ili više pravnih sustava, koji se primjenjuju na različite kategorije osoba, upućivanje na pravo te države smatra se upućivanjem na pravni sustav određen unutarnjim pravom te države.

Članak 33.

Država u kojoj različite teritorijalne jedinice imaju vlastite pravne propise u pogledu skrbi o djeci nije dužna primjenjivati ovu Konvenciju u slučaju kada to ne bi bila dužna činiti ni država s jedinstvenim pravnim sustavom.

Članak 34.

Ova će Konvencija unutar svog područja primjene imati prednost pred Konvencijom od 5. listopada 1961. u svezi s ovlastima tijela i primjenjivim pravom u pogledu zaštite maloljetnika, između država koje su stranke obiju konvencija. Inače, ova Konvencija ne ograničava primjenu nekog drugog međunarodnog instrumenta koji je na snazi između države podrijetla i države kojoj se podnosi zahtjev ili drugog prava države kojoj se podnosi zahtjev u svrhu ostvarenja povratka protupravno odvedenog ili zadržanog djeteta ili u svrhu ostvarivanja prava na kontakte.

Članak 35.

Ova se Konvencija primjenjuje među državama ugovornicama samo u odnosu na protupravna odvođenja ili zadržavanja do kojih dođe nakon stupanja na snagu Konvencije u tim državama.

U slučaju izjave na temelju članka 39. ili članka 40., upućivanje iz prethodnog stavka na državu ugovornicu smatra se upućivanjem na teritorijalnu jedinicu ili jedinice na koje se primjenjuje ova Konvencija.

Članak 36.

Ništa u ovoj Konvenciji ne sprječava dvije ili više država ugovornica da se, radi ograničavanja restrikcija kojima povratak djeteta može podlijetati, međusobno dogovore o odstupanju od bilo koje odredbe ove Konvencije koja može podrazumijevati takve restrikcije.

POGLAVLJE VI. ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 37.

Ova je Konvencija otvorena za potpisivanje državama koje su bile članice Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu u vrijeme njezine XIV. sjednice.

Konvencija se ratificira, prihvaća ili odobrava, a isprave o ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju polažu se kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Članak 38.

Bilo koja druga država može pristupiti Konvenciji.

Isprava o pristupu polaže se kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Za državu koja joj pristupa Konvencija stupa na snagu prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja njezine isprave o pristupu.

Pristupanje će proizvoditi učinak samo u odnosima između države pristupnice i onih država ugovornica koje budu izjavile da prihvaćaju pristupanje. Takvu će izjavu također morati dati bilo koja druga država članica koja ratificira, prihvati ili odobri Konvenciju nakon pristupanja. Takva se izjava polaže kod Ministarstva vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske; a to ministarstvo diplomatskim putem šalje ovjerenu presliku izjave svakoj od država ugovornica.

Za državu pristupnicu i državu koja izjavi da prihvaća pristup, Konvencija će stupiti na snagu prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja isprave o prijvatu.

Članak 39.

Bilo koja država može u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prijvata, odobrenja ili pristupa izjaviti da se Konvencija primjenjuje na svim državnim područjima za čije je međunarodne odnose odgovorna ili na jedno područje ili više njih. Takva izjava proizvodi učinak u trenutku stupanja Konvencije na snagu za tu državu.

Takva izjava, kao i svako daljnje proširivanje primjene, dostavlja se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Članak 40.

Ako država ugovornica ima dvije ili više teritorijalnih jedinica u kojima se primjenjuju različiti pravni sustavi u odnosu na predmete kojima se bavi Konvencija, ona može u vrijeme potpisivanja, ratifikacije, prijvata, odobrenja ili pristupa izjaviti da se ova Konvencija primjenjuje na sve njezine teritorijalne jedinice ili samo na jednu ili više njih, i može ovu izjavu izmijeniti podnošenjem druge izjave u bilo koje vrijeme.

Svaka takva izjava bit će priopćena Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske i izričito navodi teritorijalne jedinice na koje se Konvencija primjenjuje.

Članak 41.

Ako država ugovornica ima politički sustav prema kojemu su izvršne, sudbene i zakonodavne ovlasti podijeljene između središnjih i drugih tijela u okviru te države, potpisivanje ili ratifikacija, prihvata ili odobrenje ove Konvencije ili pristup ovoj Konvenciji ili davanje izjave u smislu članka 40. nemaju utjecaja na unutarnju podjelu ovlasti u okviru te države.

Članak 42.

Svaka država može, najkasnije u vrijeme ratifikacije, prihvata, odobrenja ili pristupa ili u vrijeme davanja izjave u smislu članka 39. ili članka 40., izjaviti jednu ili obje rezerve predviđene člankom 24. i člankom 26. stavkom 3. ove Konvencije. Druge rezerve nisu dopuštene.

Svaka država može u bilo koje vrijeme povući rezervu koju je izjavila. Obavijest o povlačenju rezerve dostavlja se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske.

Rezerva prestaje proizvoditi učinak prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon obavijesti iz prethodnog stavka.

Članak 43.

Konvencija stupa na snagu prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja treće isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu iz članaka 37. i 38.

Nakon toga Konvencija stupa na snagu:

- 1) za svaku državu koja je ratificira, prihvati, odobri ili joj naknadno pristupi, prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon polaganja isprave o ratifikaciji, prihvatu, odobrenju ili pristupu;
- 2) za svako državno područje ili teritorijalnu jedinicu na koju je primjena Konvencije proširena u skladu s člankom 39. ili 40., prvog dana trećega kalendarskog mjeseca nakon obavijesti iz tog članka.

Članak 44.

Konvencija ostaje na snazi pet godina od dana stupanja na snagu u skladu s prvim stavkom članka 43., čak i za države koje su je naknadno ratificirale, prihvatile, odobrile ili joj pristupile.

Ako se ne otkáže, obnavlja se automatski svakih pet godina.

Obavijest o otkazu dostavlja se Ministarstvu vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske najmanje šest mjeseci prije isteka petogodišnjeg razdoblja. Otkaz može biti ograničen na određena državna područja ili teritorijalne jedinice na koje se Konvencija primjenjuje.

Otkaz proizvodi učinak samo u pogledu države koja je dostavila obavijest o otkazu. Za ostale države ugovornice Konvencija ostaje na snazi.

Članak 45.

Ministarstvo vanjskih poslova Kraljevine Nizozemske obavještava države članice Konferencije i države koje su pristupile u skladu s člankom 38. o sljedećem:

- 1) potpisima, ratifikacijama, prihvatom i odobrenjima iz članka 37.;
- 2) pristupima iz članka 38.;
- 3) datumu stupanja na snagu Konvencije u skladu s člankom 43.;
- 4) proširenju primjene iz članka 39.;
- 5) izjavama iz članaka 38. i 40.;
- 6) rezervama iz članka 24. i članka 26. stavka 3., te o povlačenjima iz članka 42.;
- 7) iz članka 44.

U potvrdu toga, dolje potpisani koji su za to propisno ovlašteni, potpisali su ovu Konvenciju.

Sastavljeno u Hagu 25. listopada 1980. na engleskom i francuskom jeziku, pri čemu su oba teksta jednako vjerodostojna, u po jednom primjerku koji je pohranjen u arhivu Vlade Kraljevine Nizozemske, a jedan ovjereni primjerak diplomatskim je putem dostavljen svakoj od država članica Haške konferencije o međunarodnom privatnom pravu koja je sudjelovala na XIV. sjednici te Konferencije.